

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 39.

Vydána dne 20. července 1928.

Obsah: **117.** Úmluva mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím srbsko-chorvatsko-slovinským a Československem, týkající se závazků vzešlých z hospodaření bývalé rakouské poštovní správy, c. a k. poštovní správy vojenské a polní a poštovních správ nástupnických států.

117.

Úmluva

mezi Rakouskem, Itálií, Polskem, Rumunskem, královstvím srbsko-chorvatsko-slovinským a Československem, týkající se závazků vzešlých z hospodaření bývalé rakouské poštovní správy, c. a k. poštovní správy vojenské a polní a poštovních správ nástupnických států.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ,
RAKOUSKA, ITALIE, POLSKA, RUMUNSKA A KRÁLOVSTVÍ
SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA SE ZÁVĚREČNÝM
PROTOKOLEM:

Convention.

L'AUTRICHE, L'ITALIE, LA POLOGNE, LA ROUMANIE, LE ROYAUME SERBO-CROATE-SLOVÈNE ET LA TCHÉCOSLOVAQUIE, désireux de régler les questions qui ont trait aux obligations résultant de la gestion de l'ancienne Administration postale autrichienne et de l'Administration postale impériale et royale militaire et de camp, ainsi que de la gestion des administrations postales des Etats Successeurs, voulant conclure une Convention à cet effet, les Hautes Parties Contractantes ont nommé pour leurs plénipotentiaires:

Le Président fédéral de la République d'Autriche:

M. Rémi Kwiatkowski,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

S. E. le Marquis Guglielmo Imperiali,
Sénateur du Royaume, Ambassadeur;

Le Chef de l'Etat Polonais:

M. Maciej Loret,
Chargé d'Affaires de l'Etat polonais à Rome;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Ef. Antonesco,
Conseiller à la Cour de Cassation de Bucarest;

Sa Majesté le Roi des Serbes, Croates et Slovènes:

M. Ottokar Rybár,
ancien député;

Le Président de la République Tchécoslovaque:

M. Vlastimil Kybal,
Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire:

LESQUELS ayant déposé leurs Pleins Pouvoirs reconnus en bonne et due forme ont convenu de ce qui suit:

Convenzione.

L'AUSTRIA, la CECOSLOVACCHIA, L'ITALIA, la POLONIA, il REGNO SERBO-CROATO-SLOVENO, la ROMANIA desiderosi di regolare le questioni che riguardano gli obblighi derivanti dalla gestione della vecchia Amministrazione postale austriaca, della imperiale e reale amministrazione postale militare e di campo, nonché della gestione delle Amministrazioni postali degli Stati Successori, volendo concludere una Convenzione a questo riguardo, le Alte Parti Contraenti hanno nominato come loro plenipotenziari:

Il presidente federale della Repubblica d'Austria:

il Signor **Rémi Kwiatkowski,**
Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario;

Il Presidente della Repubblica Cecoslovacca:

il Signor **Vlastimil Kybal,**
Inviato Straordinario e Ministro Plenipotenziario;

Sua Maestà il Re d'Italia:

S. E. il Marchese Guglielmo Imperiali,
Senatore del Regno, Ambasciatore;

Il Capo dello Stato Polacco:

il Signor **Maciej Loret,**
Incaricato d'Affari dello Stato polacco a Roma;

Sua Maestà il Re di Romania:

il Signor **Ef. Antonesco,**
Consigliere alla Corte di Cassazione di Bucarest;

Sua Maestà il Re dei Serbi, dei Croati e degli Sloveni:

il Signor **Ottokar Rybár,**
ex deputato;

I QUALI, dopo essersi scambiati i loro Pieni Poteri, trovati in buona e debita forma, hanno convenuto quanto segue:

Übereinkommen.

ITALIEN, ÖSTERREICH, POLEN, RUMÄNIEN, das KÖNIGREICH DER SERBEN, KROATEN UND SLOVENEN, und die TSCHECHOSLOVAKEI, vom Wunsche beiseelt, die Fragen zu regeln, welche auf die aus der Gebarung der altösterreichischen Postverwaltung, dann der K. u. K. Militär- und Feldpostverwaltung, sowie aus der Gebarung der Postverwaltungen der Nachfolgestaaten sich ergebenden Verbindlichkeiten Bezug haben, in dem Willen, ein diesbezügliches Übereinkommen abzuschließen, haben als ihre Bevollmächtigten ernannt:

Seine Majestät der König von
Italien:

S. E. den Marquis **Guglielmo Imperiali**,
Senator des Königreichs, a. o. Botschafter und
bevoll. Minister;

der Bundespräsident der Repu-
blik Österreich:

Herrn **Rémi Kwiatkowski**,
Außerordentlicher Gesandter u. bevoll. Minister;

der Chef des polnischen Staates:

Herrn **Maciej Loreta**,
Chargé d'Affaires des Polnischen Staates in Rom;

Seine Majestät der König von
Rumänien:

Herrn **Antonesco**,
Präsident des Appellationsgerichtes in Bukarest;

Seine Majestät der König der
Serben, Kroaten und Slovenen:

Herrn **Ottokar Rybár**,
ex-Abgeordneter;

der Präsident der Tschechoslo-
vakischen Republik:

Herrn **Vlastimil Kybal**,
Außerordentlicher Gesandter;

WELCHE nach Austausch ihrer Vollmach-
ten, welche gut und gültig erkannt wurden,
beschlossen haben, wie folgt:

(Překlad.)

Umluva.

RAKOUSKO, ITALIE, POLSKO, RUMUNSKO, KRÁLOVSTVÍ SRBŮ, CHORVATŮ A SLOVINCŮ a ČESKOSLOVENSKO, vedeny snahou upravití otázky, jež se týkají závazků, vzešlých z hospodaření bývalé poštovní správy rakouské, císařské a královské poštovní správy vojenské a správy polních pošt, jakož i z hospodaření poštovních správ nástupnických států, a chtějíce k tomu cíli sjednati úmluvu, jmenovaly Vysoké smluvní strany svými zmocněnci:

spolkový prezident republiky
Rakouské:

p. **Rémiho Kwiatkowskiho**,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra;

Jeho Veličenstvo král italský:

J. E. markýze **Guglielma Imperialiho**,
královského senátora, velvyslance;

hlava státu polského:

p. **Macieje Loreta**,
chargé d'affaires polského státu v Římě;

Jeho Veličenstvo král
rumunský:

p. **Ef. Antonesca**,
radu kasačního soudního dvora v Bukurešti;

Jeho Veličenstvo král Srbů,
Chorvatů a Slovinců:

p. **Otakara Rybára**,
bývalého poslance;

president republiky Česko-
slovenské:

p. **Vlastimila Kybala**,
mimořádného vyslance a zplnomocněného ministra.

TITO, předloživše své plné moci, jež shledá-
ny v dobré a náležité formě, dohodli se takto:

PREMIÈRE PARTIE.

Ancienne Administration postale autrichienne et Administrations postales des États successeurs.

Article Premier.

Aux effets de séparer la responsabilité de l'ancienne Administration postale autrichienne de celle des Administrations postales succédées, est fixée en principe la date du 3 novembre 1918 et respectivement pour les nouveaux États successeurs celle de leur constitution.

Cependant, pour éliminer les difficultés techniques et pratiques des décomptes, il est arrêté que, comme date de clôture des comptes de la gestion de l'ancienne Administration postale autrichienne soit valable la date du 31 octobre 1918, savoir la date de clôture du mois immédiatement antérieur au 3 novembre 1918, et que le 1er novembre 1918 soit valable comme date de commencement de la gestion des Administrations postales des États successeurs.

Aucune atteinte n'est portée à tout autre effet au point de vue adopté dans d'autres accords à cet égard par les Hautes Parties Contractantes pour ce qui concerne la date réelle du démembrement de l'ancienne Monarchie austro-hongroise.

Article 2.

Une exception est faite à la règle générale visée au deuxième alinéa de l'article précédent pour les bureaux de poste compris dans la liste annexée à cette Convention et dont l'appartenance sera jugée d'après les indications y contenues.

Article 3.

Tous les comptes mensuels avec les pièces à l'appui relatives seront échangés sur la base du jour normatif établi par les articles 1 et 2 entre les Administrations intéressées.

Si les comptes ou les pièces d'appui n'existaient plus, les Administrations postales des États contractants s'engagent à se prêter mutuellement leurs bons offices pour pouvoir rétablir aussi exactement que possible les comptes égarés et leurs annexes.

Les comptes mensuels pour l'ancienne Administration postale autrichienne seront transmis à la nouvelle Administration postale autrichienne.

PARTE PRIMA.

Vecchia Amministrazione postale austriaca e Amministrazioni postali degli Stati successori.

Articolo Primo.

Allo scopo di separare la responsabilità dell'antica Amministrazione postale austriaca da quella delle Amministrazioni postali ad essa succedute, è fissata in massima la data del 3 Novembre 1918, e, rispettivamente, per i nuovi Stati successori, quella della loro costituzione.

Tuttavia, per eliminare le difficoltà tecniche e pratiche dei conteggi, si stabilisce che, come data di chiusura dei conti di gestione dell'antica Amministrazione postale austriaca, s'è valevole la data del 31 ottobre 1918, cioè la data di chiusura del mese immediatamente anteriore al 3 Novembre 1918; e che il 1° Novembre 1918 sia valevole come data di inizio della gestione delle Amministrazioni postali degli Stati successori.

Ciò, però, non porta alcun pregiudizio per ogni altro effetto al punto di vista adottato al riguardo dalle Alte Parti Contraenti in altri accordi per quanto concerne la data reale dello smembramento dell'antica Monarchia austro-ungarica.

Articolo 2.

Una eccezione è fatta alla regola generale di cui al secondo alinea dell'articolo precedente per gli uffici di posta compresi nell'elenco annesso a questa Convenzione, la cui appartenenza sarà giudicata secondo le indicazioni contenute nell'elenco stesso.

Articolo 3.

Tutti i conti mensili con le rispettive pezze di appoggio saranno scambiati in base al giorno normativo stabilito dagli articoli 1 e 2 fra le Amministrazioni interessate.

Se non esistessero più i conti e le relative pezze di appoggio, le Amministrazioni postali degli Stati contraenti si impegnano ad accordarsi reciprocamente i loro buoni uffici per poter ricostruire il più esattamente che sia possibile i conti smarriti e i relativi annessi.

I conti mensili per la vecchia Amministrazione postale austriaca saranno trasmessi alla nuova Amministrazione postale austriaca.

ERSTER TEIL.

Alte österreichische Postverwaltung und Postverwaltung der Nachfolgestaaten.

Erster Artikel.

Für die Trennung der Verantwortlichkeit der altösterreichischen Postverwaltung und jener der ihr nachgefolgten Postverwaltungen wird grundsätzlich der 3. November 1918, beziehungsweise für die neuen Nachfolgestaaten der Tag der Entstehung derselben bestimmt.

Um jedoch den technischen und praktischen Schwierigkeiten der Abrechnung auszuweichen, wird festgesetzt, daß als Gebarungschluß der altösterreichischen Postverwaltung der 31. Oktober 1918, d. i. der unmittelbare Monatschluß vor dem 3. November 1918, und als Gebarungsanfang der Postverwaltungen der Nachfolgestaaten der 1. November 1918 zu gelten hat.

Hiedurch wird der in anderen Vereinbarungen diesbezüglich von den Hohen Vertragsschließenden Teilen hinsichtlich des tatsächlichen Datums des Zerfalles der alten österreichisch-ungarischen Monarchie eingenommene Standpunkt in keiner Weise berührt.

Artikel 2.

Ausgenommen von der im 2. Absatze des vorstehenden Artikels angeführten allgemeinen Regel sind die in der Beilage zu diesem Übereinkommen aufgezählten Postämter, deren Zugehörigkeit nach den darin enthaltenen Angaben zu beurteilen ist.

Artikel 3.

Alle Monatsrechnungen mit den dazu gehörigen Belegen sind nach dem in den Artikeln 1 und 2 festgelegten Stichtage zwischen den beteiligten Postverwaltungen auszutauschen. Sollten die Monatsrechnungen oder deren Beilagen nicht vorhanden sein, verpflichten sich die Postverwaltungen der vertragschließenden Staaten, sich gegenseitig die möglichst weitgehende Hilfe zur tunlichst genauer Wiederaufstellung der in Verlust geratenen Rechnungen und Belege zu leisten. Die Monatsrechnungen für die altösterreichische Postverwaltung sind an die österreichische Postverwaltung zu übermitteln.

ČÁST PRVÁ.

Bývalá poštovní správa rakouská a poštovní správy nástupnických států.

Článek 1.

Pro rozluhu odpovědnosti bývalé poštovní správy rakouské a odpovědnosti poštovních správ, jež nastoupily na její místo, stanoví se zásadně 3. listopad 1918, a pokud se týká nových nástupnických států, den jejich vzniku.

Aby se však zamezily technické a praktické obtíže vyúčtovací, stanoví se, že má platiti za den, kterým se končí hospodaření bývalé poštovní správy rakouské, 31. říjen 1918, t. j. poslední den měsíce, předcházejícího přímo před 3. listopadem 1918, a že 1. listopad 1918 má platiti za den, kterým se počíná hospodaření poštovních správ nástupnických států.

Tím není nijak dotčeno stanovisko, jež po této stránce k jakémukoliv jinému účelu zaujaly vysoké smluvní strany v jiných úmluvách o skutečném dni rozpadu bývalého mocnářství rakousko-uherského.

Článek 2.

Ze všeobecného pravidla, uvedeného ve druhém odstavci předchozího článku, vyňaty jsou poštovní úřady, pojaté do seznamu připojeného k této úmluvě, jichž příslušnost bude se posuzovati podle údajů, tam obsažených.

Článek 3.

Zúčastněné správy si vymění všechny měsíční účty s příslušnými doklady podle směrného dne stanovené článkem 1. a 2.

Nebylo-li by již účtů nebo jejich dokladů, zavazují se poštovní správy smluvních států, že si poskytnou navzájem veškeré možné podpory, aby ztracené účty a jejich přílohy mohly pokud možná přesně býti znovu pořízeny.

Měsíční účty pro bývalou rakouskou správu poštovní se zašlou nové rakouské správě poštovní.

Article 4.

Les remises en espèces qui ne sont pas arrivées à l'Administration postale compétente d'après les articles 1 et 2, devront être portées au crédit de cette Administration, et les subventions de caisse en comptant délivrées par une Administration incompétente seront bonifiées à cette Administration.

Les versements et les prélèvements en compte courant faits par les bureaux de poste, feront objet d'un décompte entre la Caisse postale d'épargne de Vienne et l'Administration postale à laquelle appartient, d'après les dispositions des articles 1 et 2, le bureau qui a fait le versement ou le prélèvement.

Article 5.

Chaque Administration devra transmettre les mandats-poste ordinaires non payés qui se trouvent auprès d'elle à l'Administration qui est en état d'émettre l'autorisation de paiement ou de munir le mandat du visa pour date. Celle-ci transmettra les titres régularisés à l'Administration postale, dont le bureau de poste expéditeur relève actuellement, en vue du remboursement à l'expéditeur d'après les règles en vigueur pour les mandats-poste.

Les mandats-poste qui ne peuvent pas être remboursés à l'expéditeur dans le délai de trois mois à partir du jour de l'émission de l'autorisation de paiement ou du visa pour date, doivent être considérés comme périmés.

Les mandats-poste de remboursement non payés seront payés aux destinataires par l'Administration postale qui est à considérer selon les articles 1 et 2 comme Administration expéditrice de l'envoi grevé de remboursement.

Au cas où des montants de remboursement ou de recouvrement auraient été retenus par certains Etats successeurs, leurs Administrations postales doivent prendre les dispositions nécessaires pour le paiement aux expéditeurs des envois grevés de remboursement (de recouvrement).

A cet effet elles doivent autoriser les Administrations compétentes selon les articles 1 et 2 à effectuer le paiement contre décompte.

Le délai de péremption fixé au deuxième paragraphe de cet article est valable aussi pour les mandats-poste de remboursement (recouvrement).

Articole 4.

I versamenti in contanti che non sono arrivati all'Amministrazione postale competente secondo gli articoli 1 e 2 dovranno essere portati a credito di questa Amministrazione, e le sovvenzioni di cassa in contanti eseguite da una Amministrazione non competente saranno bonificate a questa.

I versamenti e i prelevamenti in conto corrente fatti dagli uffici di posta formeranno oggetto di un conto fra la Cassa postale di risparmio di Vienna e l'Amministrazione postale alla quale appartiene, in base alle disposizioni dell'articolo 1, l'ufficio che ha fatto il versamento e il prelevamento.

Articolo 5.

Ogni Amministrazione dovrà trasmettere i vaglia postali ordinari non pagati, che si trovano presso di essa, all'Amministrazione che è in grado di emettere l'autorizzazione di pagamento o di munire il vaglia del visto per data. Quest'ultima Amministrazione trasmetterà i titoli regolarizzati all'Amministrazione dalla quale l'ufficio di posta speditore attualmente dipende, e ciò per il rimborso al mittente secondo le norme in vigore per i vaglia postali.

I vaglia postali che non possono essere rimborsati al mittente nel termine di tre mesi dal giorno dell'emissione dell'autorizzazione di pagamento o del visto per data, debbono essere considerati come perenti.

I vaglia postali emessi per rimborso di assegni non pagati saranno da pagarsi ai destinatari da quell'Amministrazione postale che va considerata, secondo gli articoli 1 e 2, come Amministrazione mittente dell'invio gravato di assegno.

Qualora i singoli Stati Successori avessero trattenuto l'importo di assegni o di titoli riscossi, le loro Amministrazioni postali dovranno prendere le disposizioni necessarie per il pagamento ai mittenti degli oggetti gravati di assegno o dei titoli da riscuotere.

A tale uopo esse devono autorizzare le Amministrazioni postali competenti, secondo gli articoli 1 e 2, ad effettuare il pagamento contro deconto.

Il termine di perenzione fissato nel secondo capoverso del presente articolo vale anche per i vaglia per rimborso di assegni o per riscossione di effetti.

Artikel 4.

Die Bar-Abfuhrten, die nicht der nach Artikel 1 und 2 zuständigen Postverwaltung zugekommen sind, müssen dieser gutgeschrieben und die von einer nichtzuständigen Postverwaltung abgegebenen Bar-Verläge an diese zurückverrechnet werden.

Giroerläge und Giroabhebungen der Postämter sind vom Postsparkassen-Amt in Wien mit derjenigen Postverwaltung abzurechnen, der das erlegende oder abhebende Postamt nach den Bestimmungen der Artikel 1 und 2 angehört.

Artikel 5.

Jede Verwaltung hat die bei ihr erliegenden, nicht ausgezahlten gewöhnlichen Postanweisungen der für die Ausstellung der Auszahlungsermächtigung oder Datumserneuerung in Betracht kommenden Postverwaltung zu übermitteln. Diese übersendet die ausgestellten Auszahlungsdokumente jener Postverwaltung, der das Aufgabepostamt gegenwärtig untersteht, zur Rückzahlung an den Aufgeber nach den für Postanweisungen gültigen Vorschriften.

Postanweisungen, die an den Aufgeber innerhalb einer Frist von drei Monaten vom Tage der Ausstellung der Auszahlungsermächtigung oder Datumserneuerung nicht zurückgezahlt werden können, sind als verfallen zu betrachten.

Die nicht ausgezahlten Nachnahmepostanweisungen sind an die Adressaten von jener Postverwaltung auszusenden, welche nach Artikel 1 und 2 als Aufgabeverwaltung der Nachnahmesendung gilt.

Sind Nachnahme- oder Postauftragsbeträge von einzelnen Nachfolgestaaten zurückbehalten worden, so sind deren Postverwaltungen verpflichtet, die Auszahlung an den Aufgeber der Nachnahmesendungen (Postaufträge) zu veranlassen und zu diesem Zwecke die nach Artikel 1 und 2 zuständige Postverwaltung zu ermächtigen, die Auszahlung gegen Verrechnung zu vollziehen.

Die im zweiten Absatze festgestellte Verfallsfrist gilt auch für Nachnahme-(Postauftrags)-Anweisungen.

Článek 4.

Peněžní odvody, které nedošly poštovní správy, příslušné podle článku 1. a 2., musí býti připsány ve prospěch této správy, a peněžní přiděly, poskytnuté správou nepříslušnou, budou této správě nahrazeny.

Žirové složky a žirové přiděly poštovních úřadů vyúčtuje poštovní spořitelna ve Vídni s poštovní správou, které náleží podle ustanovení článku 1. a 2. úřad, jenž peníze složil nebo vybral.

Článek 5.

Každá správa zašle nevyplacené obyčejné poštovní poukázky, které se u ní nacházejí, správě, již náleží, aby vydala výplatní zmocnění neb obnovila na poukázce datum. Tato správa zašle řádně vyhotovené výplatní listiny poštovní správě, již je nyní podřízen poštovní úřad podací, aby je vyplatila zpět odesílateli podle předpisů, platných pro poštovní poukázky.

Poštovní poukázky, které nemohou býti zpět vyplaceny odesílateli do tří měsíců ode dne, kdy bylo vydáno výplatní zmocnění neb obnoveno datum, jest pokládati za propadlé.

Nevyplacené poštovní poukázky dobírkové vyplatí adresátům poštovní správa, již je pokládati podle článku 1. a 2. za podací správu zásilkou, zatíženou dobírkou.

Byly-li by zadrženy dobírkové nebo příkazové částky některými nástupnickými státy, učiní jejich poštovní správy potřebná opatření, aby byly vyplaceny odesílatelům zásilek, zatížených dobírkou (příkazem).

K tomu cíli zmocní správy, příslušné podle článku 1. a 2., aby provedly výplatu na súčtování.

Propadná lhůta, stanovená v druhém odstavci tohoto článku, platí také pro poštovní poukázky dobírkové (příkazové).

Article 6.

Sur les mandats-poste déjà payés et sur ceux qui sont encore à payer d'après l'article 5, toute Administration payante devra fournir à l'Administration qui doit être considérée comme Administration expéditrice suivant les articles 1 et 2, des bordereaux particuliers des créances exprimées en couronnes austro-hongroises:

- a) pour les mandats-poste versés jusqu'au 31 octobre 1918 inclus;
- b) pour les mandats-poste versés après ce jour.

Les bordereaux des créances pour mandats-poste versés jusqu'au 31 octobre 1918 seront transmis à l'Administration postale autrichienne; les autres aux Administrations compétentes selon les articles 1 et 2.

Article 7.

Pour ce qui concerne la responsabilité pour la perte, la spoliation ou l'avarie des envois postaux, on arrête ce qui suit:

En règle générale c'est l'Administration postale considérée comme organe expéditeur, d'après les articles 1 et 2, qui doit faire les démarches nécessaires en matière d'indemnité et établir d'après les règles postales de cette époque le droit à l'indemnité et le montant de celle-ci.

Les démarches en matière d'indemnité concernant l'ancienne Administration postale autrichienne, devront être accomplies par l'Administration postale de l'Etat Successeur dans le territoire duquel se trouve actuellement le bureau expéditeur.

Pour les obligations d'indemnité résultant de ces démarches à la suite de la perte, spoliation ou avarie d'envois postaux, c'est en principe l'Administration postale compétente suivant la date du dépôt qui est responsable, à moins qu'il ne soit prouvé que le dommage est à la charge d'une autre Administration postale. Dans ce cas est réservé à l'Administration postale expéditrice le recours contre l'Administration responsable.

Les montants de ces demandes en recours ne doivent pas être payés en comptant, mais devront être inscrits dans un compte spécial en couronnes austro-hongroises. Les dits montants après avoir été reconnus de la part de l'Administration postale respective seront compris dans le décompte général prévu par l'article 14.

Articolo 6.

Sui vaglia postali già pagati e su quelli ancora da pagarsi ai sensi dell'articolo 5, ogni Amministrazione che effettua un pagamento dovrà fornire all'Amministrazione che deve essere considerata come Amministrazione mittente ai sensi degli articoli 1 e 2 delle speciali distinte di credito espresso in corone austro-ungariche:

- a) per i vaglia postali emessi fino al 31 ottobre 1918 inclusivo;
- b) per vaglia postali emessi dopo tale giorno.

Le distinte di credito per vaglia postali emessi fino al 31 ottobre 1918 saranno inviate all'Amministrazione postale Austriaca, e le altre alle Amministrazioni competenti secondo gli articoli 1 e 2.

Articolo 7.

Per ciò che riguarda la responsabilità per lo smarrimento, la manomissione o la avaria di invii postali si conviene quanto segue:

In tesi generale è l'Amministrazione postale da considerarsi come mittente secondo gli articoli 1 e 2, quella che deve istruire le pratiche in materia di indennizzi e stabilire in base alle norme postali allora vigenti, il diritto all'indennità e l'ammontare di questa.

Le pratiche in materia di indennità, concernenti la vecchia Amministrazione postale Austriaca dovranno essere espletate dall'Amministrazione postale di quello Stato Successore, nel cui territorio si trova attualmente l'ufficio d'impostazione.

Per gli obblighi di indennità risultanti da queste pratiche in seguito a smarrimento, manomissione od avaria di invii postali è in massima responsabile l'Amministrazione postale competente secondo la data d'impostazione, a meno che non risulti provato che il danno è a carico di un'altra Amministrazione postale. In questo caso all'Amministrazione postale mittente resta riservato il ricorso contro l'Amministrazione responsabile.

Queste domande di regresso non debbono essere soddisfatte in contanti, ma essere iscritte in un conto speciale in corone austro-ungariche. Dopo riconosciute dalla rispettiva Amministrazione postale, queste domande di regresso saranno comprese nel conto generale previsto dall'articolo 14.

Artikel 6.

Über die bereits als ausgezahlt erliegenden und die nach Artikel 5 noch auszuzahlenden Postanweisungen hat jede Auszahlungsverwaltung der nach Artikel 1 und 2 als Aufgabeverwaltung in Betracht kommenden Postverwaltung besondere Forderungsaufstellungen in österr.-ung. Kronen zu übergeben:

a) für Postanweisungen, die bis einschließlich 31. Oktober 1918 und

b) für Postanweisungen, die nach diesem Tage eingezahlt worden sind.

Die Forderungsaufstellungen über die bis 31. Oktober 1918 eingezahlten Postanweisungen sind an die österreichische Postverwaltung, die übrigen dagegen an die nach Artikel 1 und 2 kompetenten Postverwaltungen zu übersenden.

Artikel 7.

Bezüglich der Haftung für Verlust, Minderung und Beschädigung von Postsendungen wird Folgendes vereinbart:

Grundsätzlich hat die nach Artikel 1 und 2 zuständige Aufgabeverwaltung die Ersatzverhandlungen zu führen und den Rechtsbestand sowie die Höhe der Ersatzansprüche nach den damaligen Postvorschriften festzustellen.

Die Ersatzverhandlungen für die altösterreichische Postverwaltung hat die Postverwaltung jenes Nachfolgestaates zu führen, zu dessen Gebiet das Aufgabepostamt gegenwärtig gehört.

Für die sich daraus ergebenden Verbindlichkeiten für Verlust, Minderung und Beschädigung von Postsendungen ist grundsätzlich die nach dem Aufgabetag kompetente Postverwaltung verantwortlich, insofern nicht der Schaden nachweisbar einer anderen Postverwaltung zur Last fällt, in welchem Falle der Aufgabeverwaltung der Regreß gegen die verantwortliche Postverwaltung vorbehalten ist.

Diese Regresse sind nicht in Barem zu leisten, sondern in besondere, auf österreichisch-ungarische Kronen lautende Rechnungen aufzunehmen und nach Anerkennung durch die in Betracht kommende Postverwaltung in die im Artikel 14 vorgesehene Generalabrechnung einzubeziehen.

Článek 6.

O poštovních poukázkách již vyplacených a o poukázkách, jež jest podle článku 5. ještě vyplatiti, odevzdá každá vyplácející správa správě, kterou nutno pokládati podle článků 1. a 2. za správu podací, zvláštní seznamy pohledávek, vyjádřených v rakousko-uherských korunách:

a) za poštovní poukázky, vplacené do 31. října 1918 včetně,

b) za poštovní poukázky, vplacené po tomto dni.

Seznamy pohledávek za poštovní poukázky vplacené do 31. října 1918 se zašlou poštovní správě rakouské; ostatní pak správám, příslušným podle článku 1. a 2.

Článek 7.

O ručení za ztrátu, vyloupení nebo poškození poštovních zásilek se stanoví toto:

Zásadně má poštovní správa, která se pokládá podle článku 1. a 2. za správu podací, provésti potřebné náhradové řízení a stanoviti podle poštovních předpisů, tehdy platných, právo na náhradu a její výši.

Náhradové řízení za bývalou poštovní správou rakouskou provede poštovní správa onoho nástupnického státu, na jehož území je nyní úřad podací.

Za náhradové závazky vzniklé ztrátou, vyloupením nebo poškozením poštovních zásilek, pokud vyplývají z tohoto řízení, je zásadně odpovědná poštovní správa, příslušná podle dne podacího, ač-li nebylo prokázáno, že škoda jde na vrub jiné poštovní správy. V tomto případě je vyhrazen poštovní správě podací postih proti správě odpovědné.

Tyto částky postihové se neplatí hotově, nýbrž nutno je zapsati do zvláštního účtu v korunách rakousko-uherských. Částky ty uznány příslušnou správou poštovní, budou pojaty do všeobecného účtování, o němž se zmiňuje čl. 14.

En ce qui concerne les obligations d'indemnité de l'ancienne Administration postale autrichienne il est loisible aux Administrations postales des Etats successeurs, soit de les rembourser elles-mêmes, soit d'en réserver la régularisation lors de la régularisation générale des dettes de l'ancienne Administration autrichienne. Toutes les indemnités payées pour le compte de l'ancienne Administration postale autrichienne devront être inscrites par l'Administration qui a effectué les paiements dans un compte exprimé en couronnes austro-hongroises qui sera ensuite compris dans le décompte général prévu par l'article 14.

Les réclamations d'indemnités reconnues de droit, mais non payées, doivent être réunies pour être comprises dans la régularisation générale des dettes de l'ancienne Administration autrichienne.

Les documents (dossiers) se rapportant aux obligations d'indemnité de l'ancienne Administration postale autrichienne devront être tenues à disposition, dans le but d'un examen éventuel, pour la durée maximum de deux années, à partir de la date de l'expédition du compte ou du bordereau.

Pour les envois postaux provenant de l'ancien Etranger, c'est l'Administration postale, à laquelle appartient le bureau d'échange d'entrée, qui fait les démarches nécessaires concernant le recours envers l'ancien Etranger.

Cette Administration sera chargée en principe aussi de payer le montant du recours à l'Etat étranger respectif, sans préjudice du droit d'exiger de l'Administration sur le territoire de laquelle il a été prouvé que le dommage a eu lieu, le remboursement du montant payé.

Les paiements des montants des recours résultant à la charge de l'ancienne Administration postale autrichienne, seront effectués pour son compte ou bien seront réservés à la régularisation des dettes de l'ancienne Administration autrichienne envers l'ancien Etranger.

Les montants des recours qui auraient été éventuellement payés, ne doivent pas être compris dans le décompte général prévu par l'article 14.

Les montants des recours qui sont à la charge des Etats successeurs devront être réglés cas par cas.

Les dispositions de cet article ne seront appliquées aux cas d'indemnité des Etats suc-

Per quanto riguarda gli obblighi di indennità spettanti alla vecchia Amministrazione postale austriaca, si dà facoltà alle Amministrazioni postali degli Stati Successori di soddisfarli, o pure di riservare la loro realizzazione all'atto della regolarizzazione generale dei debiti della cessata Amministrazione austriaca. Tutte le indennità pagate per conto della cessata Amministrazione postale austriaca dovranno essere inscritte, dall'Amministrazione che effettuerà i pagamenti, in un conto espresso in corone austro-ungariche, che verrà poi compreso nel conto generale previsto dall'articolo 14.

Le domande di indennità riconosciute fondate, ma non soddisfatte, debbono essere raccolte per essere comprese nella regolarizzazione generale dei debiti della cessata Amministrazione austriaca.

I documenti (dossiers) riferentisi agli obblighi di indennità della cessata Amministrazione postale austriaca dovranno tenersi a disposizione, allo scopo di un eventuale esame, per la durata massima di due anni a partire dalla data della spedizione del conto o della distinta.

Per gli invii postali provenienti dai paesi che appartenevano in precedenza all'estero rispetto all'Austria, fa le pratiche necessarie concernenti i risarcimenti verso questi paesi quell'Amministrazione postale alla quale appartiene l'ufficio di cambio di entrata.

Questa Amministrazione sarà anche incaricata in massima di pagare l'indennità al rispettivo Stato estero, senza pregiudizio del diritto di pretendere il rimborso della somma pagata dall'Amministrazione sul territorio della quale è provato sia avvenuto il danno.

I pagamenti delle somme per regresso risultanti a carico della vecchia Amministrazione postale austriaca saranno effettuati per suo conto, oppure saranno riservati alla regolarizzazione generale dei debiti della cessata Amministrazione austriaca verso l'antico estero.

Le somme per regresso, che fossero state eventualmente pagate, non devono essere comprese nel conto generale previsto dall'articolo 14.

I risarcimenti che sono a carico degli Stati Successori dovranno essere regolati caso per caso.

Le disposizioni di questo articolo non saranno applicabili alle pratiche per indennizzi

Hinsichtlich der Ersatzverbindlichkeiten der altösterreichischen Postverwaltung wird es den Postverwaltungen der Nachfolgestaaten überlassen, dieselben entweder selbst zu leisten, oder aber die Realisierung derselben der allgemeinen Regelung der altösterreichischen Verwaltungsschulden vorzubehalten. Alle für die altösterreichische Postverwaltung gezahlten Ersätze hat die auszahlende Verwaltung in eine Rechnung lautend auf österreichisch-ungarische Kronen zusammenzufassen, welche sodann in die im Artikel 14 vorgesehene Generalabrechnung einbezogen wird. Die als zurechtbestehend anerkannten, jedoch nicht ausgezahlten Ersatzansprüche sind zusammenzustellen, um in die allgemeine Regelung der altösterreichischen Verwaltungsschulden einbezogen zu werden.

Die Belege (Aktenstücke), welche sich auf die Ersatzangelegenheiten der altösterreichischen Postverwaltung beziehen, sind längstens durch zwei Jahre nach Absendung der Rechnung bzw. Aufstellung zur allfälligen Prüfung bereitzuhalten.

Für Postsendungen aus dem Altauslande führt die Regreßverhandlung gegenüber dem Altauslande jene Postverwaltung, der das Eintrittsauswechslungspostamt gegenwärtig gehört. Dieser Verwaltung obliegt grundsätzlich auch die Regreßzahlung gegenüber dem betreffenden Auslande, unbeschadet des Rechtes die Rückerstattung des ausbezahlten Betrages von jener Postverwaltung zu verlangen, auf deren Gebiet der Schaden nachweisbar entstanden ist.

Die für die altösterreichische Postverwaltung sich ergebenden Regreßzahlungen sind entweder für Rechnung derselben zu vollziehen oder der allgemeinen Regelung der Verwaltungsschulden Altösterreichs gegenüber dem Altauslande vorzubehalten.

Die etwa ausgezahlten Regreßbeträge sind in die nach Artikel 14 vorzunehmende Generalabrechnung nicht einzubeziehen.

Die den Nachfolgestaaten zur Last fallenden Regreßzahlungen sind von Fall zu Fall zu vollziehen und auszutragen.

Die Bestimmungen dieses Artikels finden auf die Ersatzangelegenheiten der Nachfolge-

Pokud jde o náhradové závazky bývalé poštovní správy rakouské, je poštovním správám nástupnických států ponecháno na vůli, aby je buď samy splnily nebo jejich splnění ponechaly až pro všeobecnou úpravu dluhů bývalé správy rakouské. Všechny náhrady, vyplacené na účet bývalé poštovní správy rakouské, zapíše správa, která je vyplatila, do účtu, znějícího na koruny rakousko-uherské, jenž pak bude pojat do všeobecného súčtování, zmíněného v článku 14.

Náhradové nároky, uznané za oprávněné, ale nezaplacené, nutno sepsati, aby mohly býti pojaty do všeobecné úpravy dluhů bývalé správy rakouské.

Doklady (spisy), týkající se náhradových závazků bývalé poštovní správy rakouské, jest míti pohotově k případnému přezkoušení nejdéle po dvě léta počítajíc ode dne, kdy byl odeslán účet nebo seznam.

O poštovních zásilkách z bývalé ciziny koná potřebné postihové řízení proti bývalé ciziné poštovní správě, již náleží vstupní úřad vyměňovací.

Tato správa bude zásadně také povinna zaplatiti postihovou částku příslušnému státu cizímu, bez újmy práva, požadovati náhrady vyplacené částky od správy, na jejímž území, jak se prokázalo, škoda se stala.

Výplaty postihových částek, vzniklých na vrub bývalé poštovní správy rakouské, budou provedeny na její účet nebo budou ponechány až pro všeobecnou úpravu dluhů bývalé správy rakouské proti bývalé cizině.

Postihových částek, které by byly snad vyplaceny, není pojímati do všeobecného súčtování, zmíněného ve článku 14.

Postihové částky jdoucí na vrub nástupnických států nutno vypořádati případ od případu.

Ustanovení tohoto článku jest užiti v náhradových věcech nástupnických států jen

cesseurs que jusqu'au moment où un arrangement spécial a été conclu à ce sujet.

Article 8.

Les Administrations postales des Etats successeurs devront récupérer des employés passés du service de l'ancienne Administration autrichienne ou de celui d'un autre Etat successeur dans leur service, les réparations aux dommages ou de toute autre nature, dérivant de leur ancien service et fondées dans les règlements postaux.

La récupération s'effectuera selon les principes et règlements en vigueur pour telles obligations auprès de la propre Administration.

Les sommes récupérées à ce titre seront portées au crédit de l'Administration créancière, et comprises dans le décompte général selon l'art. 14. Par contre les avoirs établis en faveur de tels employés à l'occasion de la vérification des comptes-rendus, sont à porter au crédit de l'Administration dans le service de laquelle l'employé en question se trouve actuellement, pour que l'avoir en question soit délivré à celui-ci.

Article 9.

Chaque Administration devra dresser les relevés de ses propres créances en couronnes austro-hongroises et les transmettre à l'Administration ayant l'obligation de payer. Celle-ci pourra présenter les objections au décompte dans un délai de quatre mois après son envoi, sans quoi il sera considéré comme accepté.

DEUXIÈME PARTIE.

Administration postale militaire et de camp impériale et royale et Administrations postales des Etats Successeurs.

Article 10.

La date du 31 octobre 1918 est fixée comme clôture de gestion aussi pour l'ancienne Administration postale de la Bosnie et Herzégovine. Tous les bureaux de poste de Bosnie et Herzégovine sont donc à considérer à partir du 1er novembre 1918 comme relevant du Royaume des Serbes, Croates et Slovènes.

Les dispositions comprises dans la première partie de cette Convention s'appliquent

fra Stati Successori, fino all momento in cui non sia stato conchiuso a questo riguardo uno speciale accordo.

Articolo 8.

Le Amministrazioni postali degli Stati successori dovranno recuperare dagli impiegati passati dall'antica Amministrazione postale austriaca, o da quella di un altro Stato successore alle proprie dipendenze, tutti i risarcimenti di qualsiasi titolo derivanti dal loro anteriore servizio e fondati sui regolamenti postali.

Il ricupero si effettuerà secondo i principi e le norme vigenti per tali obblighi presso l'Amministrazione da cui l'impiegato dipendeva.

Le somme recuperate a tale titolo saranno portate il conto dell'Amministrazione postale creditrice, e comprese nel conto generale previsto dall'articolo 14. Viceversa, se dalla verifica contabile risultassero in favore degli impiegati anzidetti dei crediti, questi dovranno essere conteggiati in favore dell'Amministrazione da cui dipendono presentemente i detti impiegati, perchè provveda a rimborsarli.

Articolo 9.

Ogni Amministrazione dovrà compilare il conto dei suoi crediti in corone austro-ungariche e trasmetterlo all'Amministrazione debitrice. Questa potrà presentare le sue osservazioni al conto entro quattro mesi dall'avvenuta spedizione. In caso contrario il conto si considererà come accettato.

PARTE SECONDA.

Amministrazione postale militare e da campo imperiale e reale e Amministrazioni postali degli Stati Successori.

Articolo 10.

La data del 31 ottobre 1918 è fissata anche come giorno di chiusura della gestione dell'antica Amministrazione postale della Bosnia ed Erzegovina.

Tutti gli uffici postali della Bosnia ed Erzegovina sono quindi da considerarsi come appartenenti al Regno dei Serbi-Croati e Sloveni a partire dal 1° Novembre 1918.

Le disposizioni contenute nella prima parte della presente Convenzione si applicano per

staaten nur bis zu dem Zeitpunkte Anwendung, in dem diesbezüglich eine besondere Vereinbarung getroffen worden ist.

Artikel 8.

Die Postverwaltungen der Nachfolgestaaten haben von jenen Angestellten, die sie aus dem altösterreichischen oder dem Dienste eines anderen Nachfolgestaates übernommen haben, die aus dieser früheren Dienstleistung herrührenden, in den Postvorschriften begründeten Schaden- und sonstigen Ersätze nach den für solche Ersatzverbindlichkeiten zu Gunsten der eigenen Verwaltung geltenden Grundsätzen und Vorschriften hereinzubringen. Die hiernach eingebrachten Beträge sind zu Gunsten der forderungsberechtigten Postverwaltung in Rechnung zu stellen und in die Generalabrechnung nach Artikel 14 einzubeziehen. Umgekehrt sind Guthaben solcher Angestellten, die bei der Prüfung der Rechnungslegung festgestellt wurden, zum Zwecke der Ausfolgung von der prüfenden Postverwaltung zu Gunsten jener Postverwaltung zu buchen, in deren Diensten sich der betreffende Angestellte gegenwärtig befindet.

Artikel 9.

Jede Verwaltung hat ihre Forderungen selbst in österreichisch-ungarischen Kronen aufzustellen und der zahlungspflichtigen Verwaltung zu übermitteln. Diese kann gegen die Abrechnung innerhalb einer Frist von vier Monaten nach der Absendung Einwendungen erheben, widrigenfalls dieselbe als anerkannt gilt.

ZWEITER TEIL.

K. u. k. Militär- und Feldpostverwaltung und Postverwaltungen der Nachfolgestaaten.

Artikel 10.

Für die ehemalige bosnisch-herzegowinische Postverwaltung wird ebenfalls der 31. Oktober 1918 als Gebarungschluß bestimmt. Alle bosnisch-herzegowinischen Postämter gelten daher vom 1. November 1918 an als zum Königreiche der Serben, Kroaten und Slovenen gehörig.

Die Bestimmungen des 1. Teiles finden auf die aus der Gebarung der Militärverwaltung

dotud, pokud o této otázce nebyla sjednána zvláštní dohoda.

Článek 8.

Poštovní správy nástupnických států vyberou od zaměstnanců, jež převzaly ze služby bývalé správy rakouské nebo ze služby jiného nástupnického státu do svých služeb, náhrady škod nebo jakékoli jiné náhrady pocházející z jejich dřívější služby a odůvodněné poštovními předpisy.

Náhrady tyto budou vybrány podle zásad a předpisů platných pro takovéto závazky u vlastní správy.

Částky vybrané z tohoto důvodu se zaúčtují ve prospěch správy věřitelské a pojmu se do všeobecného súčtování podle článku 14. Naopak částky ve prospěch těchto zaměstnanců, jež se zjistí při zkoušce účtů, zapíší se ve prospěch správy, v jejíž službách jest nyní zmíněný zaměstnanec, aby mu příslušnou částku vrátila.

Článek 9.

Každá správa sepiše výkazy svých vlastních pohledávek v rakousko-uherských korunách a zašle je správě, povinné platiti. Tato správa může podati námitky proti vyúčtování do 4 měsíců po době, kdy bylo odesláno, jinak bude pokládáno za uznané.

ČÁST DRUHÁ.

Císařská a královská poštovní správa vojenská a správa poštovních pošt a poštovní správy nástupnických států.

Článek 10.

31. říjen 1918 se stanoví jako konečný den hospodaření také pro bývalou poštovní správu bosensko-hercegovskou. O všech poštovních úřadech bosensko-hercegovských se pokládá tudíž za to, že počínajíc 1. listopadem 1918 jsou podřízeny Království Srbů, Chorvatů a Slovinců.

Ustanovení, zahrnutá v první části této úmluvy, platí obdobně o závazcích, vyplývajících

par analogie aux obligations résultant de la gestion de l'Administration militaire dans la Bosnie et Herzégovine.

Article 11.

Les bureaux de poste de camp ou d'étape sont considérés jusqu'à la fin de leur activité comme appartenant à l'Administration impériale et royale de la poste de camp.

Article 12.

Les mandats-poste de camp pas encore payés seront à transmettre à l'Administration postale compétente suivant le domicile (siège) du réclamant pour les suites à y donner.

Les mandats-poste de camp qui sont déjà payés ou qui devront être payés conformément au premier alinéa par les Administrations postales des Etats successeurs seront réunis dans un compte spécial.

Ce compte sera transmis au bureau chargé de la liquidation de la poste impériale et royale de camp, pour être reconnu et sera compris dans le décompte général selon l'article 14.

Article 13.

Les obligations de réparation et de recours de l'ancienne Administration impériale et royale des postes de camp seront à régler par le bureau chargé de la liquidation, par analogie à l'article 7.

TROISIÈME PARTIE.

Dispositions finales.

Article 14.

L'Administration postale autrichienne est prête à servir de bureau commun pour le décompte général à régler en conformité de cette Convention.

On devra par conséquent lui transmettre tous les décomptes approuvés. C'est sur la base de ceux-ci que l'on établira le solde final pour chaque Administration postale. Chacune des Administrations postales sera informée du résultat du décompte final.

L'Administration postale autrichienne fournira, sur requête, toute information utile et se mettra directement d'accord avec les organes délégués par les Etats contractants.

analogia agli obblighi risultanti dalla gestione dell'Amministrazione militare della Bosnia Erzegovina.

Articolo 11.

Gli uffici postali da campo e di tappa sono considerati, fino alla cessazione della loro attività, come appartenenti alla Amministrazione imperiale e reale della posta da campo.

Articolo 12.

I vaglia postali da campo non ancora pagati saranno trasmessi all'Amministrazione postale competente, secondo la residenza o la sede del reclamante, per l'ulteriore trattazione.

I vaglia postali da campo già pagati, o che dovranno essere pagati dalle Amministrazioni postali degli Stati successori, giusta il primo alinea, saranno riuniti in un conto separato.

Questo conto sarà trasmesso, per il riconoscimento, all'ufficio incaricato della liquidazione della imperiale e reale posta da campo, e sarà compreso nel conto generale secondo l'articolo 14.

Articolo 13.

Gli obblighi di risarcimento e di regresso della vecchia Amministrazione imperiale e reale della posta da campo saranno da regolarsi in analogia all'articolo 7 dall'ufficio incaricato della liquidazione.

PARTE TERZA.

Disposizioni finali.

Articolo 14.

L'Amministrazione postale austriaca si presta a servire come ufficio comune per il conto generale da regolarsi in conformità della presente Convenzione.

Perciò sono da trasmettersi ad essa tutti i conti accettati. In base agli stessi sarà stabilito il saldo finale per ciascuna Amministrazione postale. Il risultato del conto generale sarà comunicato a tutte le Amministrazioni contraenti.

L'Amministrazione postale austriaca fornirà, a richiesta, tutte le informazioni necessarie, e si metterà direttamente d'accordo con gli organi delegati degli Stati contraenti.

in Bosnien-Herzegowina sich ergebenden Verbindlichkeiten sinngemäße Anwendung.

Artikel 11.

Feld- und Etappenpostämter gelten bis zur Einstellung ihrer Tätigkeit als der k. u. k. Feldpostverwaltung angehörig.

Artikel 12.

Die noch nicht ausgezahlten Feldpostanweisungen sind an die nach dem Wohnsitz (Sitz) des Reklamanten zuständige Postverwaltung zur weiteren Amtshandlung auszufolgen.

Die durch die Postverwaltung der Nachfolgestaaten bereits ausgezahlten und nach dem 1. Absatze auszufolgenden Feldpostanweisungen sind in eine besondere Rechnung zusammenzufassen.

Diese Rechnung ist an die mit der Liquidierung der ehemaigen k. u. k. Feldpost betraute Stelle zwecks Anerkennung zu übersenden und in die Generalabrechnung nach Artikel 14 einzubeziehen.

Artikel 13.

Ersatz- und Regreßverbindlichkeiten der ehemaligen k. u. k. Feldpostverwaltung hat die mit deren Liquidierung betraute Stelle in sinngemäßer Anwendung des Artikels 7 auszutragen.

DRITTER TEIL.

Schlußbestimmungen.

Artikel 14.

Die österreichische Postverwaltung übernimmt als gemeinsame Abrechnungsstelle die Generalabrechnung nach diesem Übereinkommen. An diese sind daher alle anerkannten Abrechnungen einzusenden. Auf Grund dieser Abrechnungen wird für jede Postverwaltung der Schlußsaldo ermittelt. Vom Ergebnis der Schlußabrechnung wird jede Postverwaltung verständigt.

Die österreichische Postverwaltung wird über Verlangen alle erforderlichen Auskünfte erteilen und mit den seitens der vertragschließenden Staaten entsendeten Organen auf dem kürzesten Wege das Einvernehmen pflegen.

cích z hospodaření vojenské správy v Bosně a Hercegovině.

Článek 11.

O polních a etapních poštovních úřadech nutno míti za to, že náležejí až do konce své činnosti k císařské a královské správě polních pošt.

Článek 12.

Polní poštovní poukázky nevyplacené ještě nutno zaslati poštovní správě, příslušné podle bydliště (sídla) reklamantova, aby s nimi dále naložila.

Polní poštovní poukázky, které jsou již vyplaceny nebo jež mají vyplatiti podle prvního odstavce poštovní správy nástupnických států, budou pojaty do zvláštního účtu.

Tento účet bude zaslán úřadu, pověřenému likvidací císařských a královských polních pošt, aby jej uznal, a bude pojat do všeobecného súčtování podle článku 14.

Článek 13.

Náhradové a postihové závazky bývalé císařské a královské správy polních pošt vyřadí úřad pověřený likvidací podle obdoby článku 7.

ČÁST TŘETÍ.

Závěrečná ustanovení.

Článek 14.

Poštovní správa rakouská jest ochotna působiti jako společný úřad pro všeobecné súčtování podle této úmluvy.

Nutno jí tudíž zaslati všechny uznané účty. Podle nich bude zjištěno konečné saldo pro každou poštovní správu. Každá z poštovních správ bude zpravena o výsledku konečného súčtování.

Poštovní správa rakouská poskytne na žádost všech potřebných vysvětlení a dohodne se přímo s vyslanými orgány smluvních států.

Article 15.

La question du paiement du solde final est réservée à la régularisation générale concernant l'accomplissement des obligations des Administrations des Etats intéressés.

Il est loisible aux Etats contractants de fixer par leurs règlements internes la manière de l'acquittement des demandes des réclamants.

Article 16.

Si lors de l'exécution de cette Convention des divergences d'opinion surgissaient entre les Etats contractants et au cas où une cour arbitrale permanente générale pour le règlement des différends entre Etats ne serait pas encore établie, on aura recours à un Tribunal arbitral spécial.

Ce Tribunal arbitral sera composé d'un membre délégué par la République d'Autriche ou, le cas échéant, par le bureau chargé de la liquidation de la poste impériale et royale, militaire et de camp, et d'un membre nommé de commun accord par les autres Etats contractants; ces deux membres choisiront un Président appartenant à un des Etats contractants qui n'est pas encore représenté par un membre au Tribunal arbitral.

Au cas où les deux arbitres ne réussiraient pas à se mettre d'accord sur le choix de leur président, celui-ci sera élu à la majorité des voix par tous les Etats contractants.

Le siège du Tribunal arbitral sera Vienne.

Les Etats contractants s'engagent à prêter tout l'appui nécessaire au Tribunal arbitral pour l'exercice de ses fonctions.

Les frais du Tribunal arbitral seront supportés par les Etats intéressés dans la proportion des cas soumis à sa décision.

La quote-part des frais étant à la charge de chacun des Etats intéressés sera fixée par le Tribunal arbitral cas pour cas.

Le Tribunal arbitral sera convoqué sur demande de tout Etat contractant intéressé et ses décisions seront prises à la majorité des voix. Le Président vote le dernier.

Articolo 15.

La questione del pagamento del saldo finale è riservata alla regolarizzazione generale concernente l'adempimento degli obblighi delle Amministrazioni statali interessate.

È lasciato in facoltà delle Amministrazioni degli Stati contraenti di stabilire, secondo i loro regolamenti interni, il modo di soddisfare alle richieste dei reclamanti.

Articolo 16.

Se all'atto della esecuzione di questa Convenzione sorgessero delle divergenze d'opinione fra gli Stati contraenti e non fosse già istituita per la soluzione di controversie interstatali una corte arbitrale stabile generale, sarà nominato un apposito Tribunale arbitrale.

Questo Tribunale arbitrale sarà composto di un membro delegato dalla Repubblica austriaca o, se del caso, dall'ufficio incaricato della liquidazione della posta imperiale e reale militare e da campo, e di un membro nominato d'accordo con gli altri Stati contraenti. Questi due membri eleggeranno un presidente, che dovrà appartenere ad uno degli Stati contraenti, che non sia già rappresentato nel Tribunale arbitrale.

Nel caso in cui i due arbitri non riuscissero a mettersi d'accordo sulla scelta del loro presidente, questi sarà eletto a maggioranza di voti da tutti gli Stati contraenti.

La sede del Tribunale arbitrale sarà Vienna.

Gli Stati contraenti si obbligano di prestare al Tribunale arbitrale tutto l'appoggio necessario all'adempimento delle sue funzioni.

Le spese del Tribunale arbitrale saranno sopportate dagli Stati interessati in proporzione dei casi sottoposti alla sua decisione.

La quota-parte delle spese a carico di ciascuno Stato interessato sarà fissata caso per caso dal Tribunale arbitrale.

Il Tribunale arbitrale sarà convocato a richiesta di ogni Stato interessato e deciderà a maggioranza di voti. Il presidente vota per ultimo.

Artikel 15.

Die Frage der Begleichung des Schlußsaldos bleibt der allgemeinen Regelung über die Erfüllung von Verbindlichkeiten der in Betracht kommenden Staatsverwaltungen vorbehalten. Die Art der Begleichung der Ansprüche der Reklamanten bleibt der inneren Regelung jedes der vertragschließenden Staaten freigestellt.

Artikel 16.

Sollten sich bei der Durchführung dieses Übereinkommens zwischen den vertragschließenden Staaten Meinungsverschiedenheiten ergeben, wird — falls für die Austragung zwischenstaatlicher Streitfragen nicht eine allgemeine, ständige schiedsrichterliche Instanz eingerichtet werden sollte — ein besonderes Schiedsgericht bestellt.

Dieses setzt sich zusammen aus einem Mitgliede, das die Republik Österreich bzw. die mit der Liquidierung der k. u. k. Militär- und Feldpostverwaltung betraute Stelle entsendet, und aus einem, das die übrigen vertragschließenden Staaten im Einvernehmen bestellen. Diese beiden Mitglieder wählen einen Vorsitzenden, der einem der vertragschließenden Staaten angehört, welcher nicht bereits im Schiedsgericht durch ein Mitglied vertreten ist.

Sollten sich die beiden Schiedsrichter über die Wahl des Vorsitzenden nicht einigen können, so wird derselbe von sämtlichen vertragschließenden Staaten mit Stimmenmehrheit gewählt.

Der Sitz des Schiedsgerichtes ist Wien. Die vertragschließenden Staaten verpflichten sich, dem Schiedsgerichte jedes zur Durchführung seiner Amtshandlungen erforderliche Entgegenkommen zu erweisen.

Die Kosten des Schiedsgerichtes werden von den beteiligten Staaten nach Verhältnis der zur Entscheidung vorgebrachten Fälle getragen. Die auf die einzelnen Staaten entfallenden Quoten dieser Kosten werden vom Schiedsgerichte von Fall zu Fall festgesetzt werden.

Das Schiedsgericht wird über Verlangen jedes interessierten vertragschließenden Staates zusammenberufen und entscheidet mit Stimmenmehrheit. Der Vorsitzende gibt seine Stimme zuletzt ab.

Článek 15.

Otázka zapravení konečného salda je ponechána všeobecné úpravě, jak bude splniti závazky správ zúčastněných států.

Smluvním státům je dáno na vůli, aby stanovily svými vnitřními předpisy způsob, jímž se uspokojí nároky reklamantů.

Článek 16.

Vyskytla-li by se různost mínění mezi smluvními státy, až se bude prováděti tato úmluva, a nebyl-li by ještě zřízen všeobecný stálý soud rozhodčí, aby řešil sporné otázky mezi jednotlivými státy, bude zřízen zvláštní soud rozhodčí.

Tento soud rozhodčí bude se skládati ze člena, vyslaného rakouskou republikou nebo po případě úřadem, pověřeným likvidací císařské a královské pošty vojenské a pošt, a ze člena, jmenovaného společnou dohodou ostatních smluvních států; tyto dva členové zvolí předsedu, náležejícího některému ze smluvních států, jenž není ještě zastoupen členem v soudu rozhodčím.

Kdyby se nepodařilo oběma rozhodčím, aby se dohodli o volbě svého předsedy, bude předseda zvolen všemi smluvními státy většinou hlasů.

Sídlem rozhodčího soudu bude Vídeň.

Smluvní státy se zavazují, že poskytnou rozhodčímu soudu veškeré potřebné podpory, aby mohl vykonávati své úkoly.

Náklady rozhodčího soudu ponesou zúčastněné státy podle poměru případů, v nichž bude rozhodovati.

Část nákladů, jež jde na vrub každého ze zúčastněných států, ustanoví rozhodčí soud případ od případu.

Rozhodčí soud bude svolán k žádosti kteréhokoli zúčastněného smluvního státu a bude rozhodovati většinou hlasů. Předseda hlasuje naposled.

La décision du Tribunal arbitral est obligatoire pour tous les Etats signataires et il n'y aura plus d'appel contre la décision de celui-ci.

Article 17.

La présente convention sera ratifiée.

Les ratifications seront communiquées par les Etats intéressés au Gouvernement d'Italie le plus tôt possible. Le Gouvernement italien en donnera avis à tous les autres Etats signataires.

Les ratifications resteront déposées dans les Archives du Gouvernement italien.

Cette Convention entrera en vigueur après ratification de la part de toutes les Hautes Parties Contractantes.

Aussitôt que toutes les ratifications seront parvenues, on dressera un procès-verbal dont la date sera aussi la date de la mise en vigueur de la présente Convention.

EN FOI DE QUOI, les plénipotentiaires sus-nommés ont signé la présente Convention.

FAIT à Rome, le six Avril Mil neuf cent vingt-deux, en français, italien et allemand; les textes français et italien feront également foi. En cas de divergence on consultera le texte allemand. Dans ce cas, seulement celui des deux textes français ou italien fera foi, qui est conforme au texte allemand.

Fait en un seul exemplaire qui restera déposé dans les Archives du Gouvernement du Royaume d'Italie et dont les expéditions authentiques seront remises à chacun des Etats signataires.

Pour

L'A u t r i c h e :
RÉMI KWIATKOWSKI.

L'I t a l i e :
IMPERIALI.

L a P o l o g n e :
MACIEJ LORET.

L a R o u m a n i e :
EF. ANTONESCO.

La decisione del Tribunale arbitrale è obbligatoria per tutti gli Stati firmatari e non vi sarà appello contro le sue decisioni.

Articolo 17.

La presente convenzione sarà ratificata.

Le ratifiche saranno comunicate dagli Stati interessati, al più presto possibile, al Governo Italiano. Il Governo Italiano ne darà comunicazione agli altri Stati firmatari.

Le ratifiche saranno depositate negli Archivi del Governo Italiano.

Questa Convenzione entrerà in vigore dopo seguita la ratifica da parte di tutte le Alte Parti Contraenti.

Appena pervenute tutte le ratifiche, sarà redatto un apposito processo verbale, la data del quale sarà anche la data dell'entrata in vigore della presente Convenzione.

IN FEDE DI CHE i plenipotenziari suddetti hanno firmato la presente Convenzione.

FATTO a Roma, il sei Aprile Millenovecento-ventidue, in italiano, in francese ed in tedesco; il testo italiano e francese faranno egualmente fede. In caso di divergenza, sarà consultato il testo tedesco. In questo caso farà fede quello dei due testi italiano o francese che è conforme al testo tedesco.

Fatto in un solo esemplare, che resterà depositato presso gli Archivi del Governo del Regno d'Italia, di cui sarà trasmessa copia autentica a ciascuno degli Stati firmatari.

Per

L'A u s t r i a :
RÉMI KWIATKOWSKI.

L a C e c o s l o v a c c h i a :
VLASTIMIL KYBAL.

L'I t a l i a :
IMPERIALI.

L a P o l o n i a :
MACIEJ LORET.

Die Entscheidung des Schiedsgerichtes ist für die vertragschließenden Staaten bindend und es findet gegen dieselbe keine Berufung statt.

Artikel 17.

Dieses Übereinkommen wird ratifiziert werden. Die Ratifikationen werden seitens der interessierten Staaten der italienischen Regierung sobald als möglich mitgeteilt werden. Die italienische Regierung wird hievon alle anderen Signatarstaaten in Kenntnis setzen. Die Ratifikationsurkunden werden in den Archiven der italienischen Regierung verwahrt bleiben. Dieses Übereinkommen wird nach erfolgter Ratifikation seitens aller vertragschließenden Staaten in Kraft treten.

Sobald alle Ratifikationen eingelangt sein werden, wird ein Protokoll aufgenommen werden, dessen Datum auch das Datum des Inkrafttretens dieses Übereinkommens sein wird.

ZU URKUNDE DESSEN haben die unten genannten Bevollmächtigten dieses Übereinkommen gezeichnet.

AUFGENOMMEN in Rom, den sechsten April Tausend neunhundert zwei und zwanzig, deutsch, italienisch und französisch. Der italienische und der französische Text haben gleiche Geltung. Im Falle von Abweichungen wird der deutsche Text zu Rate gezogen. In diesem Falle wird jener der zwei Texte, der italienische oder französische, allein maßgebend sein, welcher dem deutschen Texte entspricht.

Ausgefertigt in einem einzigen Exemplar, welches in den Archiven des Königreichs Italien verwahrt bleiben wird und von welchem jedem der Signatar-Staaten eine authentische Ausfertigung übermittelt werden wird.

Für

Italien:

IMPERIALI.

Österreich:

RÉMI KWIATKOWSKI.

Polen:

MACIEJ LORET.

Rumänien:

EF. ANTONESCO.

Rozhodnutí rozhodčího soudu je závazné pro všechny státy smluvní, a z rozhodnutí jeho nebude již odvolání.

Článek 17.

Tato úmluva bude ratifikována.

Ratifikace budou oznámeny zúčastněnými státy, pokud možná nejdříve, italské vládě. Italská vláda o tom vyrozumí všechny ostatní státy smluvní.

Ratifikační listiny zůstanou uloženy v archívech italské vlády.

Tato úmluva nabude účinnosti po ratifikaci všemi vysokými smluvními stranami.

Jakmile dojdou veškeré ratifikace, sepíše se protokol, jehož datum bude dnem, jímž tato úmluva nabude účinnosti.

NA DŮKAZ ČEHOŽ zmocněnci dole jmenovaní podepsali tuto úmluvu.

SEPSÁNO v Římě, šestého dubna roku tisícího devítistého dvacátého druhého francouzsky, italsky a německy. Francouzský a italský text je stejně platný. Vyskytnou-li se neshody, vezme se na poradu text německý. V tomto případě bude pouze onen z obou textů, francouzský nebo italský rozhodný, jenž se shoduje s textem německým.

Sepsáno v jediném vyhotovení, jež zůstane uloženo v archívech vlády království italského a jehož autentické opisy budou zaslány každému ze smluvních států.

Za:

Rakousko:

RÉMI KWIATKOWSKI.

Italii:

IMPERIALI.

Polsko:

MACIEJ LORET.

Rumunsko:

EF. ANTONESCO.

Le Royaume Serbe-Croate-
Slovène:

Dr. RYBÁR.

La Tchecoslovaquie:

VLASTIMIL KYBAL.

Protocole final.

Puisque la liste visée à l'article 2 de la présente Convention, à défaut de données exactes de la part de quelques Etats contractants, n'a pu être définitivement rédigée, chacune des Administrations postales, après avoir obtenu le consentement des autres Administrations intéressées, est obligée de remettre les listes respectives au Secrétariat de la Conférence de Rome, auprès du Ministère des Affaires Etrangères du Royaume d'Italie, le plus tôt possible et au plus tard dans un délai d'un mois après la ratification de la présente Convention de la part de son Gouvernement.

Rome, le six Avril Mil neuf cent vingt-deux.

Pour

L'Autriche:

RÉMI KWIATKOWSKI.

L'Italie:

IMPERIALI.

La Pologne:

MACIEJ LORET.

Le Royaume des Serbes, Croates
et Slovènes:

Dr. RYBÁR.

La Tchecoslovaquie:

VLASTIMIL KYBAL.

Il Regno Serbo-Croato-Sloveno:

Dr. RYBÁR.

La Rumânia:

EF. ANTONESCO.

Protocollo finale.

Poichè l'elenco previsto all'art. 2 della presente Convenzione, in difetto di dati esatti da parte di qualche Amministrazione Postale, non ha potuto essere definitivamente redatto, ciascuna Amministrazione Postale, dopo avere ottenuto il consenso delle altre Amministrazioni interessate, è tenuta a trasmettere gli elenchi rispettivi alla Segreteria della Conferenza di Roma, presso il Ministero degli Affari Esteri del Regno d'Italia, al più presto possibile, e al più tardi entro un mese dalla data della ratifica della presente Convenzione da parte del proprio Governo.

Roma, il sei Aprile Millenovecentoventidue.

Per

L'Austria:

RÉMI KWIATKOWSKI.

La Cecoslovacchia:

VLASTIMIL KYBAL.

L'Italia:

IMPERIALI.

La Polonia:

MACIEJ LORET.

Il Regno dei Serbi, Croati
e Sloveni:

Dr. RYBÁR.

Königreich der Serben, Kroaten
und Slovenen:

Dr. RYBÁR.

Tschechoslovakei:

VLASTIMIL KYBAL.

Království Srbů, Chorvatů
a Slovinců:

Dr. RYBÁR.

Československo:

VLASTIMIL KYBAL.

Schlußprotokoll.

Da das im Artikel 2 des vorliegenden Übereinkommens vorgesehene Verzeichnis mangels genauer Angaben seitens einiger vertragsschließender Staaten nicht endgültig verfaßt werden konnte, ist jede Postverwaltung nach erhaltener Zustimmung der anderen beteiligten Verwaltungen verpflichtet, die betreffenden Verzeichnisse sobald als möglich und spätestens innerhalb eines Monats nach der Ratifikation des vorliegenden Übereinkommens seitens ihrer Regierung dem Sekretariat der Konferenz von Rom beim Ministerium des Äußern des Königreiches Italien einzusenden.

Rom, den sechsten April Tausend Neun
Hundert zwanzigwei.

Für

Italien:

IMPERIALI.

Österreich:

RÉMI KWIATKOWSKI.

Polen:

MACIEJ LORET.

Königreich der Serben, Kroaten
und Slovenen:

Dr. RYBÁR.

Tschechoslovakei:

VLASTIMIL KYBAL.

Závěrečný protokol.

Ježto nemohl býti definitivně pořízen seznam, zmíněný v článku 2. této úmluvy, poněvadž chyběly přesné údaje některých smluvních států, jest každá poštovní správa povinna, aby, obdržíc k tomu svolení ostatních zúčastněných správ, zaslala příslušné seznamy pokud možná nejdříve a nejpozději do měsíce po ratifikaci této úmluvy její vládou, sekretariátu konference v Římě u ministerstva zahraničních věcí království italského.

V Římě, šestého dubna roku tisícího devítistého dvacátého druhého.

Za:

Rakousko:

RÉMI KWIATKOWSKI.

Italii:

IMPERIALI.

Polsko:

MACIEJ LORET.

Království Srbů, Chorvatů
a Slovinců:

Dr. RYBÁR.

Československo:

VLASTIMIL KYBAL.

PROZKOUMAVŠE TUTO UMLUVU SE ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM A VĚDOUCE, ŽE NARODNÍ SHROMAŽDĚNÍ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ S NIMI SOUHLASÍ, SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMI JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČETĚ REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM, DNE 15. ČERVNA LÉTA TISÍCIHO DEVITISTÉHO DVACATÉHO SEDMÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ:

T. G. MASARYK v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚCÍ:

Dr. EDVARD BENEŠ v. r.

L. S.

Vyhlašuje se s tím, že Úmluva tato se Závěrečným protokolem nabude účinnosti podle čl. 17. úmluvy po ratifikaci všemi smluvními státy, kterážto okolnost bude oznámena zvláštní vyhláškou ministra zahraničních věcí.

Dr. Beneš v. r.